

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 17.000

Letna inozemstvo

» 25.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 33 (1666)

Gorica - četrtek, 20. avgusta 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Za Cerkev radostni dnevi

V petek 14. avgusta je televizijski napovedovalec začel večerna poročila takole: »Danes lahko začnemo naša poročila z veselo novico, da je dopoldne zapustil bolnišnico Gemelli sv. oče Janez Pavel II., potem ko je tri mesece prebil v njej od nesrečnega atentata dne 13. maja.«

Ta vesela novica je že dopoldne preplavila cel svet in ob njej se nismo razveselili samo vsi katoličani, temveč prav gotovo tudi vsi pošteni ljudje. Saj nam je povedala, da je sv. oče na poti okrevanja od posledic atentata in da bo v doglednem času znova nadaljeval svoje veliko poslanstvo v korist Cerkve in vsega človeštva. Sv. oče se je namreč v manj kot treh letih papeževanja že zapisal v srca vseh poštenih in zlasti vseh miroljubnih ljudi.

SLOVO IZ BOLNIŠNICE

V petek malo pred 10. uro je sv. oče zapustil sobe v polikliniki Gemelli in prišel na dvorišče. Preden se je poslovil od bolnišnice in bolnikov, je imel prisrčen nagovor na osebje bolnišnice. Dejal je: »Ko se zahvaljujem za dar življenja, ki mi je bilo rešeno, in za povrnjeno zdravje, se želim zahvaliti še za nekaj drugega: bilo mi je namreč dano v teh treh mesecih, da sem bil član vaše skupnosti, dragi bratje in sestre; skupnosti bolnih in trpečih v bolnici, ki prav vsled tega tvorijo poseben red Cerkve, Kristusovega skrivnostnega telesa... Sedaj vem bolj kot prej, da je trpljenje takšna razsežnost življenja, v kateri se posebno globoko vcepi v človeško srce milost odrešenja. Vsem želim, da bi mogli zapustiti to bolnico ozdravljeni in da bi odnesli s seboj prav to globoko vcepitve božjega življenja.«

Po slovesu od bolnišnice se je sv. oče prepeljal v Vatikan, kjer je najprej obiskal baziliko sv. Petra in se ustavil v grobnici, kjer so pokopani zadnji papeži. Spremljajočim kardinalom je potem pojasnil: Predvsem sem se želel zahvaliti sv. Petru, da je hotel še naprej ohraniti svojega naslednika, kljub vsem nevarnostim. Obiskal sem tudi grobove svojih prednikov in pri tem pomislil: Lahko bi bil tukaj en grob več. Toda Gospod je hotel drugače in Marija, ne pozabimo, da je bil tisti dan 13. maj, je sodelovala pri tistem »drugače«.

SPET NA BALKONU SVOJEGA STANOVANJA

Na praznik velikega šmarna je sv. oče že bil na oknu svojega stanovanja, da je od tam opoldne molil angelovo češčenje skupaj z 80 tisoč glavo množico, ki se je zbrala na trgu sv. Petra. Toda ni samo molil, temveč je imel tudi daljši nagovor in pa pozdrave v raznih jezikih; 20 minut je trajalo to srečanje z množico. Na koncu je hudomušno pristavil: Papež se ne potji zaradi bolezni, ampak od rimske vročine za »ferragosto«.

Prav tako je v nedeljo 16. avgusta molil s svojega okna opoldne in nagovoril vernike, ki so tudi to pot zelo številni prihiteli na trg sv. Petra kljub neznosni vročini. V tem nagovoru se je ob koncu spomnil tudi Poljske in nevarnosti, v katerih se nahaja. Saj so se prav tiste dni vršili razgovori med Brežnjevom in Kanio na Krimu. V nagovoru je tudi povedal, da bo za kakih šest tednov odšel v Castel Gandolfo, ker so mu zdravniki ukazali daljši počitek za popolno okrevanje. Vsako nedeljo bo kljub temu opoldne molil angelovo češčenje iz Castel Gandolfa. To srečanje z verniki bo ostalo, vse druge audience bodo do konca septembra odpadle. Zdravnik prof. Crucitti, ki je sv. očeta obakrat operiral, je dejal, da sv. oče potrebuje daljši počitek in da bo potem zopet, kot je bil prej.

Ko se vsi veselimo ozdravljenja sv. očeta, želimo, da bi se napovedal prof. Crucitti izpolnil. V ta namen je potrebno, da vsi še nadalje molimo in se obenem zahvaljujemo za dosedanj ugodni potek zdravljenja sv. očeta.

Predsednik vlade v Gorici

Ob praznovanju 8. in 9. avgusta letos 65. obletnice zavzetja Gorice po italijanskim četah so imeli v Gorici velika in slovesna praznovanja. Ne bomo tu posebej obravnavali dogodkov, ki so sredi prve svetovne vojne določili pripadnost Goriške italijanski državi. Danes je pač to politična in še prej zgodovinska stvarnost.

Pravilno pa je tolmačil čustva Slovencev prav goriški župan A. Scarano, ki je v pozdravem nagovoru predsedniku vlade Spadoliniju na goriškem županstvu podčrtal položaj manjšine. Ta — je v bistvu dejal — je seveda zvesta državi, kateri pripada, ne more pa se čutiti pripadnik italijanskega naroda, saj je po krvi od njega različna. Besede, izrečene pred predsednikom italijanske vlade, ki imajo gotovo svoj pomen in simboliko!

Pa pogledjmo sedaj potek dogodkov! Za praznovanje slovesnosti same je najprej občinska uprava mislila na prisotnost predsednika republike Pertinija, ki pa je za sedaj obisk odložil in ga najavil za kako drugo priložnost. Zato je pa bila prisotnost novega predsednika vlade še bolj pomembna in politično gotovo še

večja.

Predsednik Giovanni Spadolini je prišel v Gorico v soboto 8. avgusta dopoldne. Po postanku in kosilu na prefekturi so bile na vrsti razne druge slovesnosti. Udeležba na simpoziju o italijanskem filmu na gradu, nato pa uradni sprejem na goriški prefekturi. Tega so se udeležili parlamentarci, župani, pokrajinski tajniki strank in drugi. Nato je bil sprejem na goriškem županstvu, kjer je načelnika vlade sprejel goriški župan skupno z odborniki in svetovalci. Tu mu je tudi podaril mestni pečat iz 13. stoletja.

Po nagovoru (kar smo že omenili), je spregovoril tudi predsednik Spadolini. Ostal je v glavnem pri splošnih temah. Le pri koncu je v zvezi z Mazzinijem (ki je idealni duhovni voditelj sedanje republiške stranke, katere je Spadolini tudi politični tajnik) in njegovim takratnim zgodovinskih obdobjem omenil idealno povezavo s slovanskim svetom.

Sledila je uradna javna proslava na Battistijevem trgu. Tudi tu je spet najprej govoril goriški župan, nakar je povzel besedo predsednik vlade, ki je imel uradni govor.

Spomenica Slovenske skupnosti predsedniku Spadoliniju

Spoštovani predsednik!

Ob Vašem obisku v Gorici Vam izrekamo svoj pozdrav in dobrodošlico, združeni z željo, da Vam na kratko prikažemo nekatere nujne in življenjske probleme slovenske narodne manjšine v Italiji.

Slovenska skupnost je samostojna politična stranka Slovencev v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji in najpristnejši izraz manjšine ter si stavlja kot glavni smoter globalno zaščito Slovencev v Italiji. Po trdem preganjanju v dobi fašističnega režima so Slovenci nato pozdravili z novim upanjem ustanovitve republike, katere ustava jamči, posebej v šestem členu, zaščito jezikovnih in narodnih manjšin. Slovenska manjšina, ki živi v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji v tržaški, goriški in videmski pokrajini na žalost po tridesetih letih še vedno čaka na uresničitve teh ustavnih določil (in tudi nekaterih mednarodnih sporazumov) ter zadevno udeleževanje zakona o globalni zaščiti.

Italijanska republika je doslej izdala samo ustanovni zakon (št. 1012 iz leta 1961) za slovenske šole v tržaški in goriški pokrajini (ne pa za videmsko pokrajino), z nadaljnjim izvršilnim in dopolnilnim zakonom št. 392 iz leta 1973. To predstavlja edine pozitivne norme, ki jih je italijanski parlament izglasoval za slovensko narodno manjšino!

Naša stranka je tudi izdelala svoj zakonski osnutek za globalno zaščito slovenske manjšine v Italiji, osnutek, ki ga je najprej poslala v obliki peticije obema zbornicama parlamenta (ker nima lastnih parlamentarnih predstavnikov), kasneje pa ga je predstavil senator Fontanari od Tridentinske tirolske ljudske stranke, ki je tudi sprožil to vprašanje ob nedavni razpravi o zaupnici vladi, ki ji Vi predsedujete. Poleg tega zakonskega osnutka obstajajo še drugi podobni zakonski predlogi, že vloženi v parlament, ki čakajo na začetek razprave.

Razne prejšnje vlade so v svoj program, ki so ga predstavile v parlamentu, vključile tudi potrebo po zaščiti slovenske manjšine, česar na žalost ni bilo v nedavni predstavitvi vlade pred zbornicama. Jemljemo pa na znanje, gospod predsednik, odgovore, ki ste jih dali v svoji repliki raznim govornikom o zadevi in pozivamo Vašo vladu, naj se loti reševanja tega vprašanja, ki se vleče vrsto let s pozitivno rešitvijo za slovensko manjšino.

Posebna komisija za probleme slovenske manjšine, ki jo je leta 1977 ustanovil takratni ministrski predsednik Andreotti, je

SPADOLINI O SLOVENSKI MANJŠINI

Predsednik je poleg spominskih obletnic navezal svoj govor na splošna vprašanja, ki danes tarejo italijansko družbo. Zavzel se je za novo pojmovanje domovinstva, ki je še vedno aktualno, čeprav brez nekdanje retorike. Orisal je nekatera splošna politična vprašanja, ki se bo zanje še posebej zavzela njegova vlada.

Del govora je posvetil zunanji politiki in to še zlasti odnosom z Jugoslavijo. Ti se razvijajo v duhu prijateljstva in sodelovanja, za kar so zlasti dali podlago Osimski sporazumi. Omenil je razne gospodarske in politične zadeve, ki so v zvezi z izvajanjem sporazumov. Podčrtal je pomen nedavnih obiskov predsednika Pertinija v Jugoslaviji in predsednika Mijatovića v Rimu.

Zlasti pomembne pa so bile za nas Spadolinijeve izjave v zvezi s slovensko manjšino. Predvsem je dejal, da bo vlada sprejela ustrezne ukrepe in jih bo predstavila parlamentu. Podčrtal je, da razpolaga sedaj s potrebnim materialom: tega predstavljajo tako že vloženi zakonski osnutki o zadevi kot dokumenti komisije Cassandro. Naj pri tem podčrtamo pomembnost dejstva, da je Spadolini tu govoril o slovenski manjšini v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji, kar jasno tolmači upoštevanje celotnega ozemlja, v katerem živijo Slovenci. Vsekakor so izjave ministrskega predsednika izredno pomembne; zanimivo je tudi, da jih je izrekel prav v okviru uradne proslave obletnice vkorakanja italijanskih čet v Gorico in to na trgu, ki je sam po sebi vedno pomenil nekako nacionalistično simbolično središče.

DELEGACIJA SSK PRI PREDSEDNIKU VLADE

Zvečer, malo pred svojim odhodom v Rim, se je predsednik Spadolini podal na sedež republikanske stranke v Gorici. Tu je tudi sprejel delegacijo deželnega vodstva Slovenske skupnosti, ki so jo sestavljali predsednik Andrej Bratuž, tajnik Drago Stoka, Marjan Terpin in Gradimir Gradnik.

Delegacija je ministrskemu predsedniku izročila posebno spomenico, v kateri je obrazložila glavna vprašanja, ki danes zanimajo slovensko manjšino. Delegacija Slovenske skupnosti se je s predsednikom vlade zadržala v prisrčnem pogovoru ter se mu obenem zahvalila za njegove tehtne besede o vprašanju slovenske manjšine, ki jih je izrekel med uradnim govorom v Gorici. Predsednik je sprejel spomenico ter zagotovil delegaciji, da bo vlada dala problemu manjšine potrebno pozornost.

Prav gotovo pomeni sedanji obisk ministrskega predsednika v Gorici, posebej njegova zagotovila o bodoči zaščiti slovenske manjšine in stik z delegacijo slovenske stranke, novo obdobje v razvoju celotnega vprašanja v zvezi s prizadevanjem za globalno zaščito. V tem lahko že zabeležimo, da je prav vse to gotovo popravilo neugoden vtis, ki ga je nedvomno povzročil molk vlade pred parlamentom v zvezi s slovensko manjšino. Upajmo, da bo to res tudi dejanski premik!

Zbolel je vrhovni predstojnik jezuitov

Po povratku s Filipinov, kjer je general jezuitskega reda p. Pedro Arrupe obiskal redovne postojanke Družbe Jezusove, je generala zadela možganska kap, zaradi katere je omtvela desna stran telesa. Njegovo stanje je resno.

P. Arrupe je star 74 let. Izhaja iz časniškarske družine v Bilbau v baskovski deželi. Leta 1965 je bil izvoljen za 27. naslednika sv. Ignacija Lojolskega, ki je bil tudi Bask po rodu. Vse do izvolitve je deloval kot misijonar na Japonskem, kjer je doživel v Hirošimi tudi prvo eksplozijo atomske bombe.

Novi jugoslovanski veleposlanik v Vatikanu

Dosedanji veleposlanik SR Jugoslavije v Vatikanu Zdenko Svete je zapustil Vatikan in se vrnil domov, ker mu je potekla službena doba. Novi veleposlanik bo Zvonimir Stenek, doslej profesor na sarajevski univerzi.

Varšavsko romanje k »Črni Mariji«

6. avgusta je iz Varšave krenilo na pot 20.000 romarjev, ki so v devetih dneh prehodili 243 km dolgo razdaljo do Marijinega svetišča na Jasni gori v Censtohovi in se tam udeležili v soboto 15. avgusta velikih slovesnosti na praznik Marije Vnebovzete. Letošnje romanje je bilo že dvestosedemdeseto po vrsti. Je to sad obljube, ki so jo Varšavčani napravili leta 1717, ko je v mestu divjala kuga.

Letošnje zaobljubljeno romanje k Mariji Kraljici Poljske je bilo duhovna priprava Poljakov na 600-letnico čenstohovske Marije, ki jo bo poljski narod slovesno praznoval prihodnje leto in pri kateri bo, vsaj tako upajo, navzoč tudi njihov rojak, papež Janez Pavel II.

Kardinal Šeper v Kanadi

Deset dni je preživel v Kanadi med svojimi rojaki kardinal Šeper, prefekt Kongregacije za verski nauk. Dlje časa se je zadržal v Torontu in Vancouveru, v Calgaryju pa je posvetil cerkev v čast Materi božji Bistriški.

★

■ Severnoameriški predsednik Reagan je naslovil na italijanskega ministrskega predsednika Spadolinija osebno pismo, ki mu ga je v Rimu izročil severnoameriški poslanik Raab. V njem je Reagan poudaril zlasti nujnost ohranjanja stalnih stikov in tesnega sodelovanja, ker je sedanje pereče probleme svetovnega gospodarstva mogoče reševati le s skladnimi napori.

■ V Ljubljani je umrl Aleš Bebler, stari revolucionar, emigrant v Sovjetski zvezi, španski borec, pomemben dejavnik v prvih letih OF, po vojni pa nekaj časa diplomat Titove Jugoslavije. Malo pred smrtjo je dokončal pisanje svojih spominov, ki jim je dal naslov »Čez drn in strne«. Pokopali so ga v petek 14. avgusta na ljubljanskem pokopališču Zale-Navje.

■ V četrtek 13. avgusta zjutraj ob 3,58 po jugoslovanskem času je močan potres 8. stopnje po Mercallijevi lestvici prizadel bosensko mesto Banja Luka in njeno okolico. Povzročil je večjo materialno škodo, mrtvih pa ni bilo. Banja Luka je močan potres opustošil že leta 1969.

■ V Novem Sadu so pokopali 61-letnega člana predsedstva Jugoslavije Stevana Doronjskega, ki je bil po Titovi smrti nekaj dni prvi predsednik predsedstva Jugoslavije. Član partije je bil od leta 1936.

■ Münchenski pomožni škof Mathias Defregger je postal žrtev atentata na sam praznik Marijinega vnebovzeta, ko mu je neki moški vrgel v obraz kislinasto tekočino. Stolica so takoj prijel, škof pa ni utrpel hujših poškodb. Med zadnjo svetovno vojno je bil Defregger major nemških SS oddelkov in je v tem svojstvu v kraju Filetto blizu mesta Aquile v Abrucih odredil kot povračilen ukrep ustrelitev 17 domačinov. Kasneje je postal duhovnik in še kasneje pomožni škof. Ko se je zvedelo za njegovo dejanje med zadnjo vojno, je ponudil kardinalu Döpfnerju, da ga suspendira od izvrševanja duhovniške službe, dokler se zadeva ne bi razčistila. Vendar od tega ni prišlo. Med tem pa je msgr. Defregger svoje žrtev v Filettu prosil odpuščanja in namenil znatno vsoto za grobnico teh žrtev.

■ V francoskem pristanišču Sete so razjarjeni domači kmetje, ki nasprotujejo uvozu cenenih italijanskih vin iz Sicilije, napadli italijanski tanker »Ampelos« ter uničili 8.750 hl natovornega vina s tem, da so nalili v tanke plinske olje. Seveda je italijanska vlada zaradi tega nasilnega dejanja vložila v Parizu oster protest.

Izredno zanimivo potovanje po Siciliji

Potovanje na Sicilijo, ki ga je letos pripravil »Katoliški glas« v dneh od 30. julija do 7. avgusta, je doživelo izreden uspeh. Udeleženci so bili navdušeni nad vsem, kar so videli in s čemer so se seznanili. Nihče ni slutil, da je Sicilija tako bogata na kulturnih spomenikih in tako turistično zanimiva.

Udeležence je bilo 48. Agencija IOT iz Gorice, ki je prevzela tehnično vodstvo, je svojo nalogo odlično opravila. Hoteli 1. in 2. razreda, vodiči po kulturno pomembnih krajih, avtobus z reguliranim zrakom, nemške izdelave, zelo udoben, prijeten in zelo postrežljiv šofer, vse je ustvarjalo prijetno vzdušje.

Prvi dan je potekel na vožnji po avtocesti do Neaplja. En postanek je bil za kosilo v kraju Fabro blizu Orvieto, drugi pozno popoldne v Caserti blizu Neaplja, kjer smo si na hitro ogledali mogočno kraljevsko palačo, ki jo je zgradil Karel Burbonski v 18. stoletju ter za njo ležeči 3 km dolgi vrt, narejen v stilu Versaillesa v Parizu. Na večer smo prišli v Neapelj ter se umestili na ladji - trajektu. V udobnih kabinah smo prespali noč. Naslednje jutro smo izstopili v Palermu. Bili smo na Siciliji.

IZ ZGODOVINE SICILIJE

Da bo nadaljni opis potovanja bralcu bolj razumljiv, naj na kratko povemo nekaj o tem otoku, ki od leta 1860 pripada Italiji.

Sicilija meri 25.707 km², ima pa kar 5 milijonov prebivalcev. Še danes se ne ve, kdo so bili prvotni prebivalci Sicilije. Govori se o Sikanih in Sikulih (po katerih ima otok sedanje ime), a pečat ji dajo v osmem stoletju pr. Kr. Grki, ki pridejo iz Male Azije (Jonci) in iz Korinta (Dorci). Do 13. stol. po Kr. se je nato na Sicilijo grško govorilo. S padcem Sirakuz, glavnega mesta grških naseljencev leta 212 pr. Kr. pride Sicilija pod oblast Rimljanov. Ko začne rimsko cesarstvo razpadati, se otoka od leta 440-491 polastijo najprej Vandali, nato vzhodni Goti in po letu 535 Bizantinci. Te preženejo arabski Saraceni, ki ostanejo na otoku skoro 250 let (od 827 do 1061).

Potem se zgodi nekaj nenavadnega. Normani iz Skandinavije, ki so se bili v Apuliji in Kalabriji, v 30 letih premagajo Arabce in jih nadomestijo. Ko izumrejo po moški liniji leta 1130, zavladajo švabski kralji iz rodu Friderika Levjesrčnega. Friderik II. Švabski (1194-1250), ki nadaljuje s tradicijo Normanov, postane najbolj slaven sicilski kralj. Po njegovi smrti se Sicilijo polastijo francoski Anžuvinci, ki pa jih ljudstvo sovraži ter pride leta 1282 31. marca do znanege pokola Francozov v Palermu, ki je v zgodovino prešel pod imenom »sicilske večernice«. V začetku 14. stoletja zavladajo nad Sicilijo aragonski kralji iz današnje Španije in ko se Aragonija združi s Kastiljo v enotno špansko državo, jih nasledijo Španci vse do leta 1712. Tedaj si priključi otok španska veja Burbonov, ki že vlada v Neaplju. Leta 1860 uspe Garibaldi pregnati Burbone tako iz Sicilije kot iz Neaplja. Ves italijanski jug se pridruži savojškemu kraljestvu in tako Sicilija dokončno postane italijanska.

EN DAN V PALERMU

Palermo je danes prestolnica Sicilije, kot je to že bil pod Arabci, Normani in Švabi. Danes šteje 800.000 prebivalcev. Takoj ko smo se izkrcali, smo se z avtobusom odpeljali na hrib Pellegrino, od koder je čudovit razgled na spodaj ležeče mesto in morje. Na hribu je v skalni votlini svetišče sv. Rozalije, zaščitnice palermskega mesta. V tej votlini je ta spokornica 16 let preživela v molitvi. Bila je grofovskega rodu in umrla okoli leta 1166. V letu 1624, ko je v mestu razsajala kuga, so njene posmrtno ostanke prenesli v tamkajšnjo stolnico. Vsako leto 15. julija na velikanskem vozu njeno posmrtno žaro peljejo v slovesni procesiji po mestnih ulicah. V votlini sv. Rozalije smo imeli prvo romarsko sv. mašo. V somaševanju jo je vodil dr. Lojze Škerl. Naj povemo, da so se potovanja udeležili 4 duhovniki, med drugimi tudi izseljeniški duhovnik Stanko Kavalir iz severne Francije.

Po sv. maši smo se vrnili v mesto. Dvakrat smo se ustavili: v čudoviti palatinski kapeli, ki jo je dal zgraditi normanski kralj Roger II., s tem da je bivšo arabsko mošejo spremenil v krščansko cerkev. Iz normanskih časov je tudi zunanost stolnice, notranjost pa je baročna in daleč manj zanimiva kot zunanost.

Nekaj izrednega je tudi stolnica v mestu Monreale nad Palermom. To je zgradil normanski kralj Viljem II. Vsebuje latinske, arabske in bizantinske elemente

Tempelj Concordia v Dolini templjev pri Agrigentu

in je bogata na dragocenih od zlata se blestečih mozaikih. Prelep je tudi križni hodnik bivšega benediktinskega samostana ob stolnici.

Popoldne smo bili prosti. Ponovno smo bili opozorjeni, naj zlasti ženske v Palermu pazijo na ročne torbice in verižice okrog vratu. Nepridipravi se približajo na motociklu, bliskovito iztrgajo žrtvi torbico in odbrižajo v neznano. To je doživela tudi ena iz naše skupine. A zlikovec se je ušel. Vrgla ga je na tla in temeljito premikastila. Dobil je zdravilen nauk.

Občudovali smo tudi red v neredu na palermških ulicah. Policist se na ulici sploh ne prikaže, prehiteva se z leve in desne, izsiljuje se prednost, vozila neprestano trobijo, semaforov skoro ni in kljub temu, ali morda prav zato, se promet v redu razvija. Za naše živce pa bi tak promet ravno ne bil.

Tudi z vročino smo se seznanili, toda bila je daleč drugačna kot pri nas: suha, ko se človek prav nič ne poti, z morja pa je ves čas pihljala sapica. In tako je bilo vse dni bivanja na Siciliji.

POMNIKI DAVNE PRETEKLOSTI

Tretji dan je bil namenjen grški starožitnosti. Seznanili naj bi se z grškimi templji v Segesti, Selinuntu in v Agrigentu. Po zajtrku smo po avtocesti zavili proti mestu Trapaniju na zahodnem robu Sicilije. Po eni uri vožnje smo na samem zagledali na pobočju hriba samotni tempelj: Segesta. Sredi vinogradov, ožganih pašnikov, skalnatih skladov in golih okoliških vrhov učinkuje fantastično.

Mesto Segesta je ležalo proč od templja, onstran gore Barbarov. Prebivalci so začeli graditi tempelj v 5. stol. pr. Kr. v dorskem slogu, a ga niso dovršili. Samo mesto je napol razrušil sirakuški tiran Agatokles, a se je pod Rimljani opomoglo. Dokončno so ga uničili najprej Vandali, nato Arabci. A ostala sta dva pomnika davne preteklosti: dorski tempelj in grško gledališče na gori Barbarov.

Cez dobro uro nato nas je južno od Castel Vetrana ob Sredozemskem morju čakalo drugo presenečenje: Selinunte. Mrtvo mesto, ki so ga najprej dvakrat razdejali Kartazani, dokončno pa je ostanke razrušil potres in nato pokrili saharški pesek. Imelo je kar osem templjev. Pet jih je stalo na akropoli, trije na nasproti ležečem griču. Vsi so bili zgrajeni v 6. stol. pr. Kr. Enega so v letih 1925-1927 obnovili.

Naš vodič pa je bil praktičen mož: ni nas samo mojstrsko vodil med razvalinami pod žgočim sredozemskim soncem, temveč nas je tudi zapeljal na kmetijo v bližini. Pokušali naj bi vino. Vedel je, zakaj. Ob marsali, sladki malvaziji in belem ter črnem namiznem vinu se je vzbudila med nami želja, da to vino ponese domov. Kar naenkrat se je vsakdo od udeležencev opremil s paketi steklenic. Gotovo je tudi vodič prejel svoje odstotke.

Kosili smo v bližini razvalin tik ob morju. Kosilo je bilo na podlagi rižota iz morskih spužvarjev in rib. Riba pa mora trikrat plavati: najprej v vodi, nato v olju, nazadnje v vinu. Tudi pri nas je bilo tako.

V zadnjih popoldanskih urah smo pripeli v Agrigento. Današnje mesto, ki leži na griču, šteje 200.000 prebivalcev. Nasledilo je grško mesto Akragas, ki so ga leta 583. pr. Kr. ustanovili grški naseljenci iz otoka Rodos v Egejskem morju na ravnici sredi pobočja med morsko obalo in vrhom hriba, kjer je danes Agrigento. V 5. stol. pr. Kr. je doseglo višek svoje slave in procvita. Stelo je nad 100.000 prebivalcev. Tedaj so nastali mogočni Jupitrov tempelj, tempelj Kastorja

in Poluksa, Herkula, Concordie in Junone Lacinie. Najbolje se je ohranil tempelj Concordie, mojstrsko delo dorskega gradbeništva na Siciliji.

Ti templji danes sestavljajo skupino templjev, ki so po vsem svetu znani kot »Dolina templjev« in predmet neprestane obiska turistov. Ob vходу na področje templjev nas je že čakala vodička, ki nas je v živahni besedi in ob poljudni razlagi vodila od svetišča do svetišča ter seznanjala z njihovimi značilnostmi. Skoro tri ure je trajal ta »sprehod« in nazadnje so bile noge kar trudne. Zeleli smo si le še počitka v hotelu.

Toda s tem pohod po razvalinah še ni bil končan. Čakala nas je še Villa Romana del Casale blizu mesta Piazza Armerina. V nedeljo 3. avgusta zjutraj smo se odpeljali iz Agrigenta najprej v Gelo ob morju, kjer so velike rafinerije nafte, nato pa zavili v notranjost otoka. V višini 700 m nad morjem leži sredi gozdov to prikopno mesto z mogočno stolnico. Sloves pa si je ustvarilo zlasti zaradi izredno dobro ohranjenih mozaikov v rimski hiši iz 4. stol. na področju Casale, 6 km južnozahodno od mesta.

Hišo si je dal zgraditi rimski cesar Maksimilijan Herkul in je imela 48 prostorov. Leta 1161 jo je prekril velik plaz in so jo izkopali šele leta 1950. Hiša zavzema kar 3.500 m² metrov površine, obiskovalci si lahko mozaike ogledajo z vrha hodnikov, ki vodijo iz enega prostora v drugega. Seveda veliko pomaga pri umevanju mozaikov dognana razlaga vodiča, ki smo ga imeli tudi mi. V hiši smo ostali dobri dve uri, nakar nas je čakalo okusno kosilo.

(Konec prihodnjič)

Letošnja papeževa okrožnica za Misijonsko nedeljo

Sveti oče je že objavil svojo poslanico za letošnji svetovni misijonski dan, ki bo v nedeljo 18. oktobra. Med drugim pravi, da bi bile težave pri oznanjevanju evangelija mnogo manjše, če bi se vsi kristjani zavedali svojih dolžnosti za misijonsko delo Cerkev. Misijonska nedelja daje priložnost za izpraševanje vesti. Z veseljem ugotavlja, da se množijo majhne skupine, ki razumejo misijonsko delo.

Sv. oče prosi za molitev. Nadalje govori o svojih potovanjih po svetu, ki imajo misijonski značaj. Želi biti potujoči katehet. Končno prosi za denarno pomoč. Res je ves svet prizadela ekonomska kriza, toda najbolj je prizadela dežele Tretjega sveta.

Kamenčki

Eno prošnjo imamo...

»Primorski dnevnik« je 12. avgusta objavil članek z naslovom »Tudi na Tržaškem veliko naturistov«. Da ta list zagovarja tiste, ki se kopljejo brez obleke — brez vsake kopalne obleke, ni nič čudnega. Čudno pa je, da ta pojav zagovarja z besedami papeža Janeza Pavla II. (Isto je storil nekaj tednov prej »Il Piccolo«).

»Primorski dnevnik« takole piše: »In da ne bomo preveč razburili duhov, naj omenimo, da se je tudi papež Janez Pavel II. pozitivno izrazil, ko je govoril o naturizmu. Zdi se, da je tudi katoliška morala prekosila starokopitnost določenih tržaških krogov, ki sploh nočejo sprejeti tistih pojavov, ki pričajo o razvoju družbenega mišljenja.«

Ker bi »Primorskemu dnevniku« radi nekaj povedali (in zakaj ne tudi svetemu očetu?), prosimo, naj nam »Primorski dnevnik« pove, kdaj in kako je sveti oče zagovarjal »naturizem«.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Ameriški predsednik Reagan je odredil, naj se začne z izdelavo nevtronske bombe. Posebnost te bombe je v tem, da ne uniči gradbenih objektov, ampak prizadene samo živa bitja. Uporabljali naj bi jo zlasti zoper tankovske oddelke. Seveda je sovjetska vlada označila ta Reaganov sklep kot »skrajno nevaren«, češ da lahko privede svet do roba jedrske katastrofe.

■ Palestinska teroristična organizacija »15. maja« je prevzela odgovornost za atentate zoper izraelsko letalsko družbo »El Al« v Rimu ter zoper izraelski veleposlaništvi na Dunaju in v Atenah. Nikjer ni bilo smrtnih žrtev; v Rimu sta bili ranjeni dve osebi, na Dunaju pa ena.

■ V Zahodnem Berlinu so se s sprejeli, protestnimi manifestacijami in priložnostnimi govori spomnili 20-letnice postavitve »Zidu sramote« 13. avgusta 1961, ki je ločil zahodni del mesta od vzhodnega. Za vzhodne oblasti pa je po besedah predsednika Vzhodne Nemčije Honeckerja ta datum »črni dan za zahodne imperialiste«.

■ Prvi tajnik poljske komunistične stranke Kania in predsednik poljske vlade Jaruzelski sta se na Krimu ob Črnem morju srečala z Brežnjevom in sovjetskim zunanjim ministrom Gromikom. Poročala sta o trenutnem položaju na Poljskem in prejela od svojih moskovskih gospodarjev nova navodila. V Gdansk in drugih ladjedelnicah pa so istočasno proslavili prvo obletnico lanskih stavk, iz katerih se je porodil neodvisni sindikat Solidarnost, nekaj za vzhodni blok povsem nezasiškanega. Vendar se po enem letu gospodarski položaj ni izboljšal. Zmerna struja Lecha Walese v Solidarnosti in ponovno posredovanje Cerkve sta do sedaj preprečila, da ni prišlo do krvavih obračunavanj in vmeševanja sovjetskih čet.

■ Potem ko je bivšemu iranskemu predsedniku Banisadru uspelo pobegniti v Francijo, kjer je dobil politično zatočišče, je prišlo do močne napetosti med obema vladama. Zato se je francoska vlada odločila, da odpokliče v domovino skoro vse francoske državljane, ki so do sedaj živeli v Iranu. V prvem letu se je vrnilo 57 oseb, v drugem pa 70. V Iranu bo še naprej ostalo kakih 30 francoskih državljanov.

■ Na Portugalskem imajo vladno krizo. Do nje je prišlo zaradi razhajanja v stališčih znotraj vladne koalicije. Predsednik portugalske republike general Eanes je poveril dosedanjega predsednika Francisca Pinto Balsemao, da sestavi novo vlado. Pinto Balsemao je po poklicu častnikar in star 44 let. Nova vlada bo štirinajsta po zadnji revoluciji leta 1975.

■ V zaporu Maze v Belfastu na Sev. Irskem je umrl zaradi gladovne stavke po 62 dneh stradanja 22-letni Thomas McIlvee, obsojen zaradi atentatov najprej na dosmrtno ječo, nato pa pomiloščen na 20 let zapora. McIlvee je tako že deveti v vrsti borcev irske teroristične organizacije, ki si je na ta način vzel življenje. Tej smrti so sledile protestne manifestacije v Belfastu, pri čemer sta bila ubita dva civilista, trije pa ranjeni.

■ Novi iranski predsednik Mohamed Ali Radžaj, ki je bil do odstavitve Banisadra predsednik vlade, je imenoval novo vlado, ki jo sestavlja 22 ministrov, vodi pa Mohamed Dahonar. Politično in gospodarsko stanje pa se v državi slabša iz dneva v dan. Po mestih prihaja do spopadov med nasprotnimi skupinami, do streljanja in atentatov, država pa je brez tuje valute, zaradi česar ponuja petrolej vsem kupcem po svetu, in to prav v trenutku, ko je opaziti na svetovnem trgu težnjo po padanju cen nafte.

Smrt vnetega izseljenskega duhovnika

V Stuttgartu v Nemčiji so v sredo 12. avgusta pokopali izseljenskega duhovnika msgr. Ignacija Kunstlja, ki je tamkaj umrl, zadet od možganske kapi v petek 7. avgusta v zavetišču, ki ga vodijo slovenske sestre. Pogreb je bil slovesen, četrdo smo sredi poletnih počitnic.

Prvo slovo od pokojnika je bilo v kapeli na pokopališču. Tam so se od njega poslovili g. Ludvik Rot, sedanji izseljenski duhovnik v Londonu in naslednik msgr. Kunstlja. Potem dr. Janez Zdešar, delegat slovenskih izseljenskih duhovnikov v Nemčiji ter Nace Čretnik iz Pariza. Sledil je sprevid na pokopališče, kjer so se od pok. monsignorja poslovili zastopniki laikov in sicer iz Anglije in iz Nemčije.

Po končanih obredih na pokopališču je bila maša zadušnica v župnijski cerkvi sv. Trojice. Pogreb in somaševanje je vodil ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič, ki je nalašč za to prišel iz Ljubljane; somaševalo je 16 slovenskih duhovnikov. Med mašo je bilo petje v slovensčini in v nemščini, prav tako berila. Pri pridigi se je s toplimi besedami spomnil pokojnega msgr. Kunstlja škof Lenič, ki je opisal tudi njegovo življenje.

Doma z Vrhnike, kjer se je rodil pred 72 leti, je študiral v ljubljanskem seminšču in bil sošolec škofa Jenka. Bil je zelo nadarjen. Škof Rožman ga je mislil poslati v Rim za nadaljnji študij. Začasno je dobil majhno župnijo Rakitna na Bloški planoti.

Toda prišla je vojna in revolucija in vsi načrti so bili prekinjeni. Partizanstvo je bilo posebno močno prav na Bloški planoti tako, da je mladi župnik moral zapustiti župnijo. Zatekel se je v Ljubljano in tu prevzel dušno oskrbo med domobranci. Kasneje je postal glavni domo-

branski kurat na Primorskem za Trst in Gorico.

Po vojni se je umaknil v Italijo in živel po raznih taboriščih. Z mnogimi slovenskimi fanti je prišel v Anglijo in postal v Londonu dušni pastir za slovenske izseljence in bivše vojake, ki so se po vojni v velikem številu zatekli v to državo.

G. Kunstelj je zelo skrbel za svoje ljudi v vseh ozirih. Oskrbel je poseben dom, kjer so številni našli prvo zatočišče. Mnogim je preskrbel dom, drugim dokumente. S svojo dejavno ljubeznijo se je priljubljal pri vseh, tako Slovincih kot Angležih. To so laiki izpričali tudi v svojih govorih ob grobu. Sv. sedež je msgr. Kunstlja leta 1967 imenoval za prvega dušnega pastirja slovenskih izseljencev. Kot tak je bival v Vatikanu in bil član vrhovnega izseljenskega sveta pri Kongregaciji za škofo v Rimu. Ko je na to mesto bil imenovan pomožni škof Lenič, se je msgr. Kunstelj vrnil v London.

Zadnja leta mu je zdravje opešalo; ni mogel več opravljati težke službe v Angliji. Stopil je v pokoj in dobil oskrbo v zavetišču v Stuttgartu. Tu so sestre in g. Ciril Turk zanj lepo skrbeli do njegove smrti.

Pokojni msgr. Kunstelj je bil najbrž zadnjič v javnosti letos v februarju pri odprtju Slovenskega doma v Parizu. Videlo se mu je, da so mu moči močno opešale, vendar je želel biti navzoč ob tako lepem slavlju slovenske izseljenske skupnosti, za katero se je v življenju toliko žrtvoval.

Naj mu bo lahka nemška zemlja, kjer je našel svoj zadnji dom. Bog pa naj mu bo bogat plačnik za vso ljubezen, ki jo je v življenju tako velikodušno razdal.

(r+r)

Pok. msgr. Ignacij Kunstelj (levo) z Lojzom Škerlom in dr. Janezom Zdešarjem pred hišo izseljenskega duhovnika monsignorja Stanka Grimsa v Merlebachu (severna Francija). Slika je iz leta 1965

Angeli Cotič v spomin

Iz let v osnovni šoli mi je živo v spominu učiteljica Angela Cotič. Prišla je v Vrtojbo iz Gorice. Z njo pa je prišel tudi glas, da je tako rekoč domačinka, Vrtojbenka, saj so bili njeni starši iz Gorice. Vrtojbo, čeprav se je ona rodila v Šempetru pri Gorici leta 1901. Prišla je zaradi Gentilejeve reforme, ki je ukazovala, da se morajo v vseh razredih otroci učiti italijanščino. Pozneje pa so, kot znano, uvedli samo italijanščino kot učni jezik.

Angela Cotič ni bila samo učiteljica, ampak v polni meri tudi vzgojiteljica. Zato je rada ustregla želji tedanjega župnika pok. Franca Švare in nas otroke zbiral v Marijinem vrtcu. Tudi iz teh zbiranj imam lepe spomine, lepše kot iz šole, ker je učiteljico Cotič kmalu zamenjal učitelj čisto drugačnega kova. Italijanščine se pri njem nismo kaj prida naučili, saj nam je govoril le v italijanščini, mi pa smo ga poslušali kot teleta.

Šest let je Angela Cotič ostala v Vrtojbi, ko je tudi njo zadela usoda tedanjih slovenskih učiteljev in je bila leta 1928 premeščena v notranjost Italije in sicer v Umbrijo. Iz tistih časov je pripovedovala, kako je na prvo učno mesto prihajala na oslu, ker drugega sredstva v tistih hribih ni bilo.

Deset let je poučevala mladino v Umbriji, ko je dobila mesto v Scodavacchi v Furlaniji (1938). V tej vasi ji je bilo lepo. Toda Furlani niso Slovenci. Zato je uporabila prvo priložnost in se v septembru 1945 stavila na razpolago didaktičnemu ravnatelju Hubertu Močniku za pouk na slovenskih osnovnih šolah, ki jih je tisto jesen odprla Zavezniška vojaška uprava. Dobila je mesto na osnovni šoli v ul. Randaccio. Tam sva se znova srečala, ona učiteljica, jaz katehet, gđ. Pavla Makuc pa šolska upraviteljica.

Prav gotovo so bila to najlepša leta njenega službovanja, saj je končno mogla učiti slovenske otroke po slovensko, kar si je želela, ko si je izbrala učiteljski poklic. Ta poklic ji je bil vse. Začela je pa že med prvo svetovno vojno na Dunaju in v begunskem taborišču v Strnišču na južnem Štajerskem. Tja jo je poklicala Pavla Makuc, ki je bila mladi Angeli kot druga mati, saj ji je tudi pomagala, da je doštudirala. Na šoli v ul. Randaccio je Angela Cotič ostala do upokojitve leta 1965.

Neki sedanji učitelj je dejal: »Radi smo kot dijaki učiteljskega hodili na hospitacije k A. Cotič, ker smo od nje veliko pridobili.«

Vestna učiteljica je bila nič manj vestna kristjanka. Kot 19-letno dekle je bila sprejeta v Marijino družbo v Kamniku. V Gorici je pristopila v goriško Marijino družbo in ji ostala zvesta do smrti. V Družbi je bila veliko let tudi odbornica. Poleg tega je bila tudi članica III. reda sv. Frančiška in do zadnje bolezni načelnica.

Vedno zdrava, jo je zadnja leta začela

mučiti huda arterioskleroza. Zgubila je spomin, zgubila stik z okolico. Iz tega mučnega stanja jo je rešila smrt v četrtek 13. avgusta. Se nekaj dni in bi 29. t. m. dopolnila 80 let.

Vsi, ki smo jo poznali, jo bomo ohranili v najlepšem spominu. Bog naj ji obilo povrne vse, kar je dobrega storila.

K. H.

Iz Beneške Slovenije

Letošnje srečanje na Kamenici

To že tradicionalno 10. kulturno srečanje treh obmejnih dežel na Kamenici bo letos 21., 22. in 23. avgusta. Kulturni in izseljenski krožki iz Slovenske Benečije so pripravili pester program. Prvi večer bodo nastopili otroci, ki so se udeležili natečaja »Mlade brizge«. Večer se bo končal s kresom. Drugi večer bo »Beneški večer«, na katerem bodo nastopili Birtičevi harmonikarji. Odperti bodo kioski, o polnoči pa bo zagorel veliki kres prijateljstva. V nedeljo ob 15. uri bo sv. maša. Berila bodo v štirih jezikih. Temu bo sledil nastop pevskih zborov, glasbenih ansamblov in folklorne skupine, predstavnik beneških kulturnih združenj pa bo imel priložnostni govor. Za razvedrilo bodo skrbeli harmonikarji Antona Birtiča in ansambel »Pomlad« iz Trsta. Vse tri dni bodo v kioskih na voljo kakovostna vina in druge pijače ter meso na žaru.

Kraška ohcet

Letošnja jubilejna kraška ohcet bo trajala od 26. do 30. avgusta. Po starih navadah in običajih se bosta letos poročila na Repentabru v nedeljo 30. avgusta Zvonimir Kalc iz Trebče (odrski delavec v Slovenskem stalnem gledališču v Trstu) in Nevenka Kozina iz Doline (profesionalna bolničarka na kardiološkem oddelku tržaške glavne bolnišnice).

Ferluge

1. avgusta sta sklenila zvezo sv. zakona Tanja Malalan in Edi Ferluga. Poleg najozišjih domačih z vedno mladim nevestinim dedom Pavlom ju je v župnijski cerkvi obkrožalo veliko število prijateljev. Slavje so vsi svatje nadaljevali, po lepem starem domačem izročilu, kar na ženinem domu.

Na mnoga leta!

Pročelje župnijske cerkve v Nabrežini ob birmi leta 1980. Slike okrog kipa sv. Roka, zavetnika župnije, ki ga Cerkev praznuje 16. avgusta, predstavljajo poklice, za katere se nameravajo birmanci odločiti

tržaške novice

Tržaško romanje na Ptujsko goro

V četrtek 27. avgusta odpotuje 252 slovenskih romarjev s Tržaškega na Ptujsko goro in v Petrovce. Peljali se bodo v petih avtobusih. V avtobusu števil. 1 Sv. Križ, Kontovel, Salezijanci, Škedenj, Sv. Vincencij in Sv. Ivan. Odhod iz Sv. Križa ob 5. uri in s trga Oberdan ob 5.30. V avtobusu števil. 2 Štramar, Mačkolje, Boljunc, Trebče in Opčine. Odhod iz Štramarja (bencinska črpalka) ob 5. uri in z Opčin izpred prosvetnega doma ob 5.45. V avtobusu števil. 3 Risorta in Sv. Jakob. Odhod s trga Oberdan ob 5.30. V avtobusu števil. 4 Rojan in Barkovlje. Odhod izpred cerkve v Rojanu ob 5.30. V avtobusu števil. 5 Katinara. Odhod ob 5.30.

Sempolaj

G. župniku Zerjalu beseda v slovo. Deset let je neutrudno in nesebično deloval med nami. Imel je vever značaj, bil iskren do faranov in odločen v svojem ravnanju. Kljub raznim oviram se je vedno znašel in znal najti rešitev raznim porajajočim se problemom. Doživel je tudi neosnovane kritike, a le s strani tistih, ki so ga samo površno poznali. Bil je v prvi vrsti dušni pastir, ki je želel vsem biti dober prijatelj. Globoko smo mu hvaležni za vse, kar je storil dobrega za nas in mu iz srca želimo, da bi ga dobri Bog še dolgo ohranil zdravega in vedrega. Isto želimo njegovima sestrama, ki ga že toliko let spremljata na njegovi življenjski poti.

S. L.

Nabrežina

Izlet v Verono. V nedeljo 9. avgusta je naša župnija organizirala obisk Verdijeve opere »Nabucco«, ki jo v poletnem času prirejajo v mogočni veronski areni. Kot dobri kristjani smo najprej prisostvovali sv. maši v grajski kapeli v Devinu. Spotoma smo se ustavili pri sv. Antonu v Padovi in imeli kosilo v bližini znanega »Settimo ciclo«. Že dve uri pred začetkom opere so se začele zgrinjati množice. Gledalca prevzame pogled na tišče svečk, ki jih prisotni prižgo ob prvih zvokih orkestru. Še bolj pa vsakogar prevzame glasba in zborovski petje ter solospeli glasnih igralcev. Zlasti mogočno odjekne petje sužnjev v 3. dejanju, ki izražajo hrepenenje po svobodi: »Va pensiero, sull'ali dorate...« Besede preroka

Zaharije zaključijo opero: »Če služiš Jahveju, boš kralj kraljev«. Ta večer nam bo ostal še dolgo v prijetnem spominu.

Na praznik Vnebovzete. Lepo število vernikov, zlasti italijanskih, se je zbralo v Kamnolomih, kjer je bila na prostem sv. maša. Občinski delavci so postavili primeren oder, skrbne roke pa postavile visok križ, okrašen s pestrimi zastavicami, delo šolske mladine. Pel je mladinski zbor (ki poje pri italijanski maši vsako nedeljo), maševal je g. Godnič, na začetku in ob koncu sv. maše pa je domača godba zaigrala nekaj primernih skladb. Po maši so dekleta prisotnim delila okrepčajočo pijačo, nakar je bil predvajan Zeffirellijev film o sv. Frančišku, ki je vse navzoče močno pritegnil.

Procesija sv. Roka. Nedeljsko sončno vreme je pripomoglo, da se je mogla vršiti po stari vasi tradicionalna evharistična procesija kot višek praznika sv. Roka, ki je farni patron. Pred procesijo je bila v župni cerkvi slovesna sv. maša, pri kateri sta govorila dr. Markuža in g. Godnič. Procesijo domačini zelo cenijo in aktivno sodelujejo: narodne noše, skavti, prvoobhajanci, domača godba, mešani zbor, pritrkovalci, okrašene hiše in svojski vonj po žajblju, ki je potresen po poteh, kjer se vije procesija. Zaključek je pred cerkvijo ob oltarju, kjer se molijo prošnje z odgovori »Prosimo te, usliši nas«. Po zahvalni pesmi je domači dušni pastir vse povabil k pogostitvi v senci pri cerkvi. Zvečer pa je bil tudi letos nagradni tek. Zmagovalca sta bila Tanja Legiša in Marko Bandelj. Praznovanje sv. Roka je zaključil barvni film o sv. Frančišku.

P.S. Kakor sta bila sv. Frančišek in sv. Rok v življenju deležna mnogih nasprotovanj, tako je do tega prišlo ob tem praznovanju tudi v Nabrežini. »Neznanci« so raztrgali plakate po zidovih in vrgli med izvajanjem filma kamen med prisotne, k sreči brez posledic.

Iz Slovenije

Nova maša na Vipavskem

Ves teden so zvonovi male cerkvice v Zaloščah pri Dornberku na podvečer, z veseljem pritrkovanjem, oznanjali širno naokrog veseli dogodek in ves teden so se na ta veseli dogodek verniki male vasi na Vipavskem marljivo pripravljali.

Novomašniško slavlje samo je potekalo na odprtem pred cerkvico sv. Lovrenca, na prostoru, ki so ga vaščani z veliko vnemo, pa tudi s trudom pripravili in okrasili. Postavili so dva lesena šotora: eden je služil kot bogoslužni prostor, drugi pa je bil namenjen za številni pevski zbor. Mogočni slavalok, napisi in pa lepo okrašena cerkva, kjer se je prejšnji dan na večer vršil sprejem g. novomašnika, vse to je tvorilo prikupno prizorišče za ta dogodek, ki bo ostal dolgo v spominu vseh prisotnih, predvsem pa vaščanov.

In tako je v nedeljo 16. avgusta Danilo Lisjak, eden od letošnjih novomašnikov na Slovenskem, začel svoje duhovniško poslanstvo ob prisotnosti zelo velikega števila vernikov in sobratov.

Doma iz bližnjega Saksida, kjer si je oče zgradil, hitro po vojni, lepo domačijo, izhaja g. Danilo iz kmečke družine, iz take družine, ki v vasi in naokrog

nekaj pomeni in kjer se goji sodobno kmetijstvo in vinogradništvo.

Okrog 300 povabljenih, med katerimi veliko salezijancev, g. novomašnik namreč pripada salezijanskemu redu, je dalo duška veselju in sproščenosti ob tem važnem dogodku za celo Vipavsko dolino.

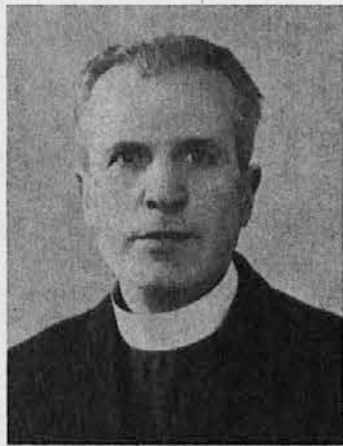
Mi v zamejstvu smo se takih dogodkov že odvadili pa čeprav danes bolj kot kdarkoli prej čutimo po njih veliko potrebo. Bog daj, da bi novomašniški zvon tudi v naših krajih kaj kmalu zapel, Danilu pa z vsem srcem kličemo na mnoga leta v Gospodovem vinogradu.

Novi spiritual v mariborskem semenišču

Dr. Jože Rajhman, profesor na teološki fakulteti oddelku Maribor, je bil razrešen službe spirituala v mariborskem bogoslovnem semenišču; na njegovo mesto je bil imenovan dr. Stanko Lipovšek.

Na vožnji v Lurd se je neki italijanski avtobus, ki je vozil romarje, prevrnil v južni Franciji v občestni jarek. Pri tem je bilo 15 oseb ranjenih. Tri od njih so utrpeli hujše zlome.

G. Ludvik Šavelj devetdesetletnik

V sredo 26. avgusta bo g. Ludvik Šavelj, CM dopolnil devetdeseto leto svojega življenja. Od teh je skoraj polovico preživel v Trstu.

G. Šavelj je doma iz Kamnika, kjer se je rodil 26. avgusta 1891. Po dovršenih študijah v Kamniku in Ljubljani je v juliju 1908 stopil k lazaristom in dovršil bogoslovje v Gradcu, kjer je prejel mašniško posvečenje 4. julija 1915 (mašnik je torej že 66 let). Od 1915-17 je deloval v Gradcu kot misijonar, 1917-18 je bil kurat na tirolskem bojišču, nato eno leto v italijanskem vojnem ujetništvu v Veroni, 1919-22 misijonar v Celju, 1923-38 v Ljubljani. Leta 1926 je bil tri mesece med slovenskimi delavci v zahodni Evropi, posebno v mestu Arras (Pas de Calais).

Ker so italijanske oblasti 1936 izgnale slovenske redovnike-lazariste z Mirenskega gradu, je prišel 1938 v Trst za delo med Slovenci v zamejstvu (za enako delo sta prišla v Trst tudi njegova sobrata dr. Jožef Gracar in g. Jožef Gregor).

G. Šavelj je leta 1939 zbolel za kostno jetiko in se dve leti zdravil v Dalmaciji in Ljubljani. Leta 1945 se je vrnil v Trst, kjer je še danes. Po vrnitvi je nadaljeval z misijonarskim delom med Slovenci v Italiji, predvsem pa med Slovenci na Korškem. Voden je misijone (nad 250), duhovne vaje in obnove, imel majniške govore; nekaj časa je bil tudi katehet. Pisal je o misijonskih vprašanjih, govoril na tržaškem radiu. Rad je stopil v spovednico, rad je sedel za orgle ali harmonij. Njegovo stanovanje, za katero skrbi gđ. Marnova, je bilo vedno in je še odprto številnim duhovnikom, ki so pri g. Šavlju iskali pomoči, opore in molitve.

G. šlavljenju ob tej obletnici iskreno čestitamo in mu privoščimo obilico božje milosti.

L. Šk.

Francé Dollnar, Rim

Cirilmetodijska okrožnica Leona XIII. (1880)

(6)

Zahvalno romanje katoliških Slovanov leta 1881 v Rim

»Ko daleč nazaj gleda na sijajno vez slovenskih narodov z rimskimi apostoli storjeno z najboljšimi pričetki«, Leon razodeva svojo »ginjenost«, »zakaj ta razširjenec krščanskega imena sta sicer iz Carigrada šla« k Slovanom, toda njuno poslanstvo je večkrat bilo od rimskega sedeža »veljavno in sveto« potrjeno. Ko vnovič daje privzdiga rimskim začetkom slovenske liturgije in hierarhije, se spominja, da leta 1880 poteka tisoč let od pisma Janeza VIII. knezu Svetopolku, v katerem je potrjena »raba slovenske besede v svetih obredih, ki jo je čez dolgo časa potrdil Benedikt XIV. leta 1754«. Med slovenskimi knezi, ki »so bili po trudu Cirila

in Metoda privedeni v krščanstvo«, omenja tudi našega Kocljaja.

»Po smrti Cirila in Metoda očetovska skrb rimskih papežev za slovenske narode ni prenehala«, nadaljuje Leon svoj zgodovinski pogled in našteva Bolgarom, Bošnjakom, Srbom, »Dalmatincem in Liburnom« in celo Sremu namenjene pomagljive ukrepe svojih prednikov. Pri Hrvatih imenuje papeže, ki so bili blagovoljni do glagoljskega bogoslužja, preide Gregorija VII.

V sklepnih odstavkih Leon izreka zahvalo Bogu, da mu je dal »lepo priložnost« s to encikliko »koristiti slovanstvu in delati v njegovo občo blaginjo«. Z vseni močmi se hoče prizadevati, da bi se med slovenskimi narodi pomnožilo in izboljšalo versko življenje, pa tudi, da bi slovenski narodi »v vsakdanji izkušnji vdijali bolj čutili, koliko obilje dobrega iz ustanov katoliške Cerkve priteka v njih družinsko življenje in v celotno državno uredbo«.

Slovanskim Cerkvam velja »največ skrb« Leonovih, ničesar si močnejše ne želi »kakor da bi mogel poskrbeti za njih prid in srečo«, »da bi vse — torej tudi nezedejene — s trajno vezjo edinosti bile sklenjene« z rimskim papežem. Za zagovornika svojih predlogov si Leon jemlje Cirila in Metoda, »učenika Slovanov« in se nadeja, da mu razširjenje njunega čiščenja zagotavlja nebeško varstvo.

Zatorej veleva, da se 5. julija v vesoljni Cerkvi obhaja praznik sv. Cirila in Metoda za lastno mašo in oficijem po določbah Kongregacije za obrede.

»Grande munus« navadno štejejo med Leonove unionistične okrožnice, toda namenu, ki ga je imel s to okrožnico Leon more ustrezati samo označba slovenska enciklika, kakor jo je imenoval pater Pierling. Kult sv. Cirila in Metoda naj pospešuje versko življenje in cerkveno edinost med Slovani, med katoliškimi in med nezdedinjenimi. Šele končno, na drugotni ravni, Leon misli na ves krščanski Vzhod, ko

»slednjič hoče, naj se moli k Cirilu in Metodu, da po vsem Vzhodu krščansko Cerkev brani, katoličanom stanovitnost, razkolnikom pa voljo, da se s pravo Cerkvijo zedinijo, izprosita«.

ODMEVI NA OKROŽNICO

Ko je Leonova cirilmetodijska okrožnica bila objavljena, je v zahodnem svetu med katoličani, ki čiščenja sv. Cirila in Metoda niso poznali in za svetnika celo med zgodovinarji komaj kaj vedeli, vzbudila občutek radovednega presenečenja. Pač v rimskih krogih, ki jih je najbolje poznal, dominikanec Vannutelli ugotavlja, da je bila enciklika sprejeta s sočutnim nasmehom, češ: v Vatikanu zaprti papež si išče tolažbe v izprehodih v staro zgodovino, pa mu odpustimo za ekstravaganco. Le polagoma si je utiralo pot v italijansko katoliško občinstvo pravilno pojmovanje enciklike, zlasti po tolmačenju, ki ga je v Civiltà Cattolica objavil p. Valentin Steccanella in ko je kardinal Bar-

tolini izdal komentar v obliki knjige.

V svetovnem časopisju je pravi globoki smisel okrožnice prvi spoznal francoski tisk, ki se je mogel opirati na razlago patra Gagarina, objavljeno v Etudes. Takoj, ko je okrožnica izšla, je Gagarin v jezuitski reviji poudaril, da sv. Ciril in Metod v Rusiji veljata za apostola panslavizma, ki se istoveti s pravoslavljem, Leon XIII. pa je vsemu svetu slovesno razglasil, da sta bila katoliška svetnika v občestvu s Svetim Sedežem.

(Se nadaljuje)

31. kongres Cerkve v stiski

V Königsteinu v Nemčiji so zaključili 31. mednarodni kongres Cerkve v stiski. Razpravljali so o beguncih sedanjega časa, ki nalagajo Cerkvi posebne dolžnosti. Iskali so vzroke tega pojava. Redovnik Werenfried van Straaten, ki je ustanovitelj in voditelj pomoči Cerkvi v stiski, je opomnil kristjane, naj ne zapirajo svojih src pred trpečimi.

Romanje na Barbano

Goriški in tržaški Slovenci bodo letos romali na Barbano v ponedeljek 14. septembra, kjer bodo imeli skupno sv. mašo ob 11. uri. Somaševanje bo vodil g. nadškof v spomin na 1600-letnico carigrskega in 1550-letnico efeškega vesoljnega cerkvenega zbora kot tudi 1600-letnico oglejskega pokrajinskega zbora. Dušni pastirji naj do časa naročijo avtobuse za prevoz romarjev. Vabljeni v čim večjem številu!

V nedeljo 23. avgusta ob 15. uri bo

VELIKO MLADINSKO SREČANJE NA SV. GORI

Povabljeni so vsi, ki so se udeležili poletnega tedna duhovnosti in Stržišču, ostala mladina, njihovi starši in prijatelji mladih. Iz Gorice gremo ob 13. uri izpred cerkve sv. Ivana

Koncert znanega praškega zbora

V torek 11. avgusta je na povabilo pokrajinske in občinske uprave nastopil v našem mestu zelo znani češki mešani zbor Kühn iz Prage. Zbor je že mnogo krat pred leti nastopil v Gorici, dosegel vrsto zmag na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Arezzu in v Gorici, nastopil je tudi že v dvorani Katoliškega doma. Sedaj pa je praški ansambel nastopil v dvorani deželnih stanov na goriškem gradu, kjer se je zbralo veliko ljubiteljev zborovske glasbe. Pod vodstvom svojega odličnega dirigenta Pavla Kühna je predstavil vrsto skladb od resenancne polifonije in baroka mimo romantikov do modernih avtorjev. S svojo visoko rafinirano pevsko tehniko in interpretativno globino so praški pevci resnično dali čudovit preizkus vokalnega ustvarjanja skozi stoletja.

Ob koncu se je zboru in dirigentu v imenu pokrajinske uprave pristožno zahvalila pokrajinska odbornica Marija Ferletič, ki je še izrazila upanje, da bo češki zbor še in še prihajal k nam v goste.

Števerjan

Dežela je te dni nakazala števerjanski občini vsoto 120 milijonov lir za nadaljna popravila stavb, ki so bile poškodovane

po potresu. V poštev prideta predvsem dve hiši, ena v Števerjanu in ena v Jazbinah. Do te vsote ni bilo lahko priti, ker je Števerjan že prejel sorazmerno precej nakazil bodisi za javna dela kakor tudi za popravilo poškodovanih stavb. Največ se je za to nakazilo zavzel deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka. Števerjanci so mu za to posredovanje hvaležni, posebej še obe družini, ki bosta tako prišli do novega doma.

In še ena novica: občini je notranje ministrstvo sporočilo, da lahko vzame v službo še enega uradnika oz. uradnico. Tako bo osebje naše občine šlo 10 ljudi, ki so skoro vsi domačini.

Praznik Marije Kraljice v Dolu

Kraške vasice v Dolu imajo svoje versko središče na Palkišču in sicer v krajevni šoli, ki nekako z viška gleda na vasi pod sabo. Bogoslužni prostor je posvečen Mariji Kraljici, ki ima praznik v soboto 22. avgusta. Zato bo cerkveno slavje v Dolu v nedeljo 23. t. m. Dopoldne bo ob 10.30 sv. maša kot vsako nedeljo in praznik. Zvečer ob 18. uri pa bo druga sv. maša, pri kateri bo pel cerkveni pevski zbor iz Devina, maševal in govoril p. g. Jože Jurak, župnik iz Gabrij.

Častilce Marijine lepo vabimo na ta cerkveni praznik v Dolu.

Vrh sv. Mihaela

Zlata poroka. V soboto 8. avgusta sta zakonca Angel Juren in Zofija Frančeskin z zahvalno sv. mašo v obnovljeni vrhovski cerkvi proslavila 50 let svoje skupne življenjske poti. Poročila sta se 13. junija 1931. Bog jima je blagoslovil zakon s tremi hčerkami, ki vse živijo na Vrhu. Seveda sta morala zlatoporočena tudi marsikaj hudega pretrpeti: leta krize v prvih letih zakona, nato stiske druge svetovne vojne, nato spet pomanjkanje po zadnji končani vojni. Toda z leti se je vse lepo uredilo. Hčerke so si ustvarile lastne družine z novimi domovi, prišli so vnuki in vnukinje, pomanjkanje je prenehalo in tako je sedaj dano zakoncem Angelu in Zofiji uživati prijetno jesen življenja.

Za vse to sta se Bogu v družbi svojih otrok, vnukov, sorodnikov in znancev iskreno zahvalila pri jubilejni sv. maši,

ki jo je opravil domači župnik. Nato pa se je praznik nadaljeval pri pogrnjenih mizah v Cotovi gostilni na Vrhu. Naj povemo, da je Angel Juren 5. avgusta dopolnil tudi 75 let življenja.

Zlatoporočencema želimo, da bi mogla v zdravju in zadovoljstvu doživeti še nadaljne skupne jubileje. Tem željam se pridružuje tudi naš list, ki tedensko obiskuje njun dom.

—jk

Števerjanski vestnik št. 5

Na prvem mestu najdemo poročilo o izredno uspelem XI. zamejskem festivalu narodne glasbe v Števerjanu. V dveh dneh nad tri tisoč ljudi! Mogočen odziv po vseh sredstvih javnega obveščanja. Sledijo ponatisi poročil o festivalu iz raznih listov in revij. Ponatisnjen je tudi razgovor med Marjanom Terpinom, tajnikom goriške pokrajinske Slovenske skupnosti in časnikarjem Marjanom Remicem iz Ljubljane pod naslovom »Denar ni sreče vladar«. Razgovor je bil objavljen v »Ljubljanskem dnevniku«.

Od drugih vesti naj omenimo članek o požrtvovalni učiteljici Adi Gabrovec Černejci, ki odhaja po 35 letih v zaslužni pokoj. Zanimivi so drobni nasveti za gospodinje. Vredno branja in premisleka je »Osem zapovedi za zdravje«, ki jih je napisal dr. Milan Hodalič. Tri strani Vestnika so posvečene našim najmlajšim. Egidij Pipan iz Mavhinj pa je prispeval pesnitev »Predragi mami v spomin«.

—jk

Spored od 21. do 29. avgusta 1981

Petek: 18.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Naši nepoznani bratje; sprehod po naravnih parkih in botaničnih vrtovih; razgovor z enologom. 13.20 Letošnja revija »Primorska poje«. 14.10 Folklorni odmevi. 14.30 Otroški kotichek. 15.30 V. J. Križanovska: »Nemeza«, 17. del. 17.10 Umetna glasba raznih narodov; sodobne slovenske novele. 18.20 Priključeni motivi.

Sobota: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Kulturne aktualnosti doma in v svetu; izseljeniški trenutek. 14.10 Sobotno srečanje. 14.30 Otroški kotichek. 16.00 Portreti. 16.15 Zimzelene melodije. 17.10 Poslušali boste; letošnja revija »Primorska poje«. 18.00 »Na vlaku«. Radijska drama. 18.45 Vera in naš čas.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Poslušali boste (ponovitev); narodnozabavna glasba. 11.00 Mladinski oder: »Mali dudar«. Prvi del. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Glasbeni sporedi in prenosi; izbori iz tedenskih oddaj in iz arhiva.

Ponedeljek: 8.10 Danes bomo govorili o...; »Up naj vam bo zvest prijatelj, maestro!« 10.10 Koncert. 11.30 Zdravila z eslišča; kulturne aktualnosti doma in v svetu. 13.20 Letošnja revija »Primorska poje«. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 V. J. Križanovska: »Nemeza« - 18. del. 15.55 Z besedo in glasbo po Danski. 17.10 Operna glasba.

Torek: 18.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Kulturne aktualnosti doma in v svetu; četrtkova srečanja (ponovitev). 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Portreti. 17.20 »Gadjee gnezdo«. Napisal Vladimir Levstik. Izvedba: Radijski oder.

Sreda: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Pomisleki; slovenska poezija skozi stoletja; razgovor z zdravnikom. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Elvis Presley. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 V. J. Križanovska: »Nemeza«. 19. del. 15.50 Orkester RTV Ljubljana. 17.10 Letošnja revija »Primorska poje«. Roža mogota. 18.25 Priključeni motivi.

Četrtek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Zanimivosti doma in po svetu; na počitnice; moj konjček. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 Portreti naših igralcev. 16.00 Glasba v razvedrilo. 17.10 Četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Naši nepoznani bratje; po naravnih parkih in botaničnih vrtovih; razgovor z enologom. 13.20 Letošnja revija »Primorska poje«. 14.10 Folklorni odmevi. 14.30 Otroški kotichek. 14.50 Danes smo izbrali. 15.30 V. J. Križanovska: »Nemeza«. 20. in zadnji del. 17.10 Umetna glasba raznih narodov; sodobne slovenske novele.

Sobota: 8.10 Radijski mozaik. 10.10 Koncert. 11.30 Kulturne aktualnosti doma in v svetu; izseljeniški trenutek. 14.10 Sobotno srečanje. 14.30 Otroški kotichek. 16.00 Portreti. 16.15 Zimzelene melodije. 17.10 Poslušali boste; letošnja revija »Primorska poje«. 18.00 »Caroline Eden reser-va«. Napisal Drago Gorup. 18.45 Vera in naš čas.

DAROVİ

Za Katol. glas: M. Kobal v spomin Dragota Curk 10.000; Marko Udovič, Trst 5.000; Dora Uršič, Nemčija 23.000 lir.

Za Katol. dom: V. P. 20.000; Marijina družba 20.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Ljubka Sorli v spomin učiteljice Angele Cotič 20.000; A. T. v spomin ge. Bitezničkove 20.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N., Gorica 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Lojzke Bratina: družina Lojk za cerkev sv. Ivana, Pastirčka in Katol. glas po 10.000; Bruna Pertuša za Pastirčka 10.000; Viktor in Mirjam Prašnik za Katol. dom 20.000 lir.

Ob 12. obletnici smrti pok. brata dekana A. Pavlina sestra Marija za Katol. dom, Alojzjevišče, Zavod sv. Družine in cerkev sv. Ivana v Gorici po 5.000, skupaj 20.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: Nives Suligoj ob 2. obletnici smrti moža in očeta Danila 17.000; N. N. 22.000; Pečar-Malalan v spomin pokojnih svojcev 17.000; sorodniki ob poroki Tatjane in Edija 50.000; N. N. 10.000; Tonči Golob Simoni v spomin na sina dr. Zarka 50.000; N. N. 30.000; Marija Dolenc v spomin na dr. Zarka Simonič 20.000; Jole Daneu Bizon v isti namen 10.000; Draškovi in Stokovi ob krstu Johane Križnič 50.000; N. N. po openski Hranilnici 10.000; N. N. ob 40-letnici poroke 10.000; družina Simonič v spomin na moža in očeta dr. Zarka 100.000; Zora Hrovatin v počastitev spomina Bernarda Daneu 5.000; razni 45.800; Francka za cvetje na Jernejevo 20.000; Daneu za sveče 2.000; Ana Carli v zahvalo na čast sv. Ani 7.000 lir. **Popravljamo:** družina Kacin, Opčine ob 2. obletnici smrti Angele Kacin, roj. Tušar 100.000 (ne 10.000) lir.

Za Skupnost Družina Opčine: N. N. 20.000 lir.

Za cerkev na Banah: N. N. 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: družina Ferluga v spomin na očeta Josipa 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor na Opčinah: N. N., Bane 15.000 lir.

Za slovenske tržaške skavte: Boži v spomin na očeta Mariota 10.000 lir.

V spomin na draga prijatelja Milana Hreščaka: družina Theuerschuh za Skupnost Družina Opčine 10.000, Marinka pa za Katol. glas 5.000 lir.

Z cerkev v Ricmanjih: družine Rodela, Hrvatič in Dobrila, Ricmanje-Log ob pogrebu Adrijana Rodela 30.000; družina Pregarc, Ricmanje-Boršt ob obletnici smrti pok. moža in očeta Vladimira 30.000 lir.

Za kapelo bl. p. Leopolda Mandića pri Domju: N. N., Trst za zdravje 10.000; N. N., Trst ob rojstvu sinčka 10.000; N. N., Trst 50.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Kolonkovec 20.000; M. B., Trst 20.000; Marija Pez, Trst 10.000; N. N., Log ob obletnici moževe smrti 5.000; Marija Hrvatič, Ricmanje ob smrti pok. Adrijana Rodela 5.000; D. B., Sv. Križ pri Trstu 3.000 lir.

Za katedralo v Skopju: družina Koshuta namesto cvetja na grob ge. Lojzke Bratina 20.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Trst 600.000; M. F., Gorica 5.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Anica Ferluga 10.000 lir.

Za misijone: Zmaga Mastellaro namesto cvetja na grob pok. Pavla Jamšek 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ROMANJE V ASSISI IN CASCIO. Slovenska duhovnja v Gorici prireja v dneh 1., 2. in 3. septembra omenjeno romanje. Ker je še nekaj mest prostih, se lahko nam še pridružite, le priglasiti se morate čimprej ali pa vsaj do 27. avgusta v župnem uradu ali v zakristiji pri Sv. Ivanu v Gorici (tel. 32075).

★

OBVESTILA

Gg. duhovnike spominjamo na XX. srečanje slovenskih duhovnikov iz zamejstva in zdomstva, ki bo v Trzizmu (Tricesimo) od 24. do 26. t. m. Prijave sprejemata: za Goriško, Videmsko in Italijo dr. Franc Močnik (tel. 32075), za Tržaško pa J. Kunčič (tel. 220332).

Duhovne vaje za slovenske duhovnike bodo 1., 2. in 3. septembra v Domu duhovnih vaj »Le Beatitudini« v Trstu. Vodil jih bo škof dr. Alojzij Ambrožič. Prijave sprejema Dom duhovnih vaj (tel. 566244) in J. Kunčič (tel. 220332).

Radio Trst A bo v oddaji »Na počitnice« v četrtek 27. avgusta ob 12.00 uri oddajal posnetke z letošnjega tabora goriških skavtov in skavtinj v Logu pod Mangartom.

Nekdo je na potovanju na Sicilijo pozabil v avtobusu platneno popotno torbo z zadrgo. Dvigne naj jo na upravi Katoliškega glasa.

»KATOLISKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Nova plošča ansambla »L. Hlede«

Ansambel »Lojzeta Hledeta« iz Števerjana obvešča vse ljubitelje domače glasbe, da je izdal drugo kaseto in ploščo z 12 novimi skladbami, ki nosi naslov »Leta mladosti«.

Kdor si želi nabaviti to novo ploščo in kaseto, jo dobi pri članih ansambla ali pa na Ljudskem radiu Gorica, lahko pa tudi pišete na: Ansambel Lojzeta Hledeta, p. p. 6, 34070 S. Floriano del Collio - Števerjan, Gorica, pa vam bodo zaproseno poslali po pošti. Cena kasete ali plošče je 6.500 lir (vključeni so poštni stroški).

Ansambel tudi sporoča, da ima še prvo kaseto in ploščo pod naslovom »Večer v Števerjanu«. Tudi cena te plošče ali kasete je 6.500 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage

Lojzke Čehovin por. Bratina

se zahvaljujemo vsem, ki so se poklonili njenemu spominu in z nami sočustvovali.

Gorica, 18. avgusta 1981

Družini Bratina in Bolčina

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**
Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI

Obisk ameriških Slovencev v Števerjanu

»Dobrodošli ameriški Slovenci!« Tako se je glasil napis, ki je v ponedeljek 20. julija visel »med borovci« v pozdrav našim rojakom iz Amerike. Ansambel Lojzeta Hledeta jim je namreč pripravil ob zaključku njihove turnee po Primorskem poslovlilni večer.

Nekaj pred 21. uro so gostje s tremi avtobusi prispeli na Trg svobode, kjer so jih sprejeli člani ansambla s števerjanskim županom na čelu ter jih povabili »med borovce«. Gostom je ansambel postregel z mesom na žaru ter pristnim briškim vinom, nato pa je začel glasbeni del večera. Sledili so uradni pozdravi in izmenjava spominskih daril.

Kot organizator večera je najprej goste nagovoril vodja ansambla Lojze Hlede, ki je dejal:

Dragi ameriški Slovenci! Se vedno so nam v prijetnem spominu dnevi, ki smo jih aprila 1979 preživeli med vami v Clevelandu. Z veseljem smo takrat doživljali srečanja s sicer novimi obrazi, ki živijo tako daleč od domovine, a vendar tako domačimi, saj nas je družil skupen jezik, pa tudi ljubezen do glasbe in veselo razpoloženje. V čast smo si steli, da smo vam prinesli, skupno z dramsko skupino iz Standreža nekaj lepe slovenske besede in pesmi. Takrat se je porodila misel, da bi vas povabili v Evropo med nas, da bi vam na skromen način povrnil vso gostoljubnost, ki ste nam jo takrat izrazili. Pa tudi, da bi vi sami поблиže spoznali naše kraje in ljudi in še bolj utrdili medsebojne prijateljske vezi, ki smo jih že v Ameriki z vami vzpostavili. Ta želja se je tudi uresničila. Mogli ste obiskati bližnjo in daljnjo okolico, nocoj pa ste naši gostje v samem srcu goriških Brd, v slovenski vasi Števerjan, kjer smo mi doma. Tu živimo, tu delamo, tu pogosto odmevajo naše slovenske pesmi. Od tu lahko z enim pogledom zajamete to našo Primorsko od Jadranskega morja do Alp, ki jim kraljuje mogočni Triglav. Obenem pa je Števerjan kraj, kjer je vinska trta na gosto posajena in kjer jeseveda v kleteh dosti iskrečega vina. In prav v

tem okolju smo vam želeli, dragi prijatelji iz Amerike, pripraviti poslovlilni večer z željo, da bi vam ostal še dolgo v spominu, tako kot se mi še vedno s toplino pri srcu spominjamo večerov v slovenskih dvorinah v Clevelandu.

Ob koncu nagovora je vodja ansambla izročil predsedniku zbora »Korotan« spominsko plaketo. Za njim je v imenu občinske uprave spregovoril števerjanski župan Stanislav Klanjšček, ki je poleg tople dobrodošlice v prisrčnem pozdravu dejal:

Prepričan sem, da je nova domovina, v kateri živite, res svobodna ter vam tako omogoča razvoj na vseh poljih človeškega udejstvovanja. Želim, da bi od nas odšli v zavesti, da ste nam pri srcu in da pozorno spremljamo vaše delo za ohranitev slovenske besede v svetu. To naj bo naše poslovlilno voščilo, ko odhajate k našim rojakom na Koroško in se vračate v vašo ameriško domovino.

V spomin na to srečanje je števerjanska občinska uprava podarila gostom sliko, delo goriškega slikarja Andreja Košiča.

Sledil je še pozdrav tajnika Slovenske skupnosti Marjana Terpina ter deželnega svetovalca dr. Draga Štoke, ki je v imenu deželnega predsednika odv. Comellija pozdravil goste ter se ameriškim rojakom in ameriškem narodu predvsem zahvalil za vso pomoč, ki so jo nudili naši deželi po katastrofalnem potresu leta 1976.

Za tem je spregovoril predsednik zbora »Korotan« Ivan Hauptman, ki je dejal, da je res presenečen nad takim sprejemom in tako gostoljubnostjo, ki ju doživljajo tu v Števerjanu. V spomin je izročil ansamblu sliko zbora »Korotan«, okrašeno z ročno izdelanimi narodnimi motivi.

Tako se je zaključil uradni del večera, toda »med borovci« se je še naprej razlegala slovenska pesem in vesele viže ansambla »Lojze Hlede«. Ob kramljanju so se v prijetni družbi sklepala nova prijateljstva, obujali spomini in kovali načrti za ponovna srečanja.

S. K.